

Kowelska, gruntów wsi Kołodeżno, gruntów wsi Biliń i dotychczasowej granicy miasta Kowla. Dalej, załamując się w kierunku północno-zachodnim, biegnie granica wzdłuż granicy wsi Biliń linią prostą o długości 923 mtr do kopca Nr. 15, leżącego na zbiegu granic gruntów pod zarządem Dyrekcji Lasów Państwowych, gruntów wsi Biliń i gruntów m. Kowla. Następnie zwraca granica i biegnie w kierunku zachodnim, dochodząc linią lekko łamaną o długości 1194 mtr do kopca granicznego Nr. 49, przecinając pas wywłaszczenia kolejowego linii Kowel Sarny i biegnie w dalszym ciągu granicą gruntów wsi Kołodnica linią lekko łamaną o długości 270 mtr w kierunku północnym do kopca granicznego Nr. 121, skąd zwraca w kierunku północno-zachodnim i linią lekko łamaną o ogólnej długości 1996 mtr przez kopce Nr. 122, 124 i 125 dochodzi do kopca Nr. 128. W dalszym ciągu granica skręca w kierunku północnym, dochodząc linią prawie prostą o długości 536 mtr do kopca Nr. 130, gdzie zwraca w kierunku północno-zachodnim, dobiegając linią prawie prostą wzdłuż tejże granicy wsi Kołodnica, o długości 850 mtr do kopca Nr. 79, leżącego na zbiegu granic gruntów wsi Kołodnica, gruntów wsi Werbka i dotychczasowej granicy m. Kowla. Następnie granica biegnie w tymże kierunku linią prostą o długości 376 mtr do kopca granicznego Nr. 81, leżącego na prawym brzegu rzeki Turji, przy zbiegu granic gruntów wsi Werbka i dotychczasowej granicy m. Kowla, wreszcie prawym brzegiem rzeki Turji w kierunku zachodnim do kopca granicznego Nr. 0 i przecinając rzekę Turję dochodzi do punktu początkowego wyjścia nowej granicy.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1933 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

537.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 13 września 1933 r.

o zmianie granic miasta Rokitna w powiecie sarnieńskim, województwie wołyńskim.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 92), w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1932 r. w sprawie zmiany właściwości niektórych władz w zakresie podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 895), zarządzam co następuje:

§ 1. Z gminy wiejskiej Kisorycze w powiecie sarnieńskim, województwie wołyńskim, wyłącza się teren koszar wojskowych Korpusu Ochrony Pogranicza o obszarze 14 ha 35 a 53 mtr kw i włącza się ten teren do gminy miejskiej Rokitno w powiecie sarnieńskim, województwie wołyńskim.

Granica tak rozszerzonego miasta Rokitna jest następująca:

Granica rozpoczyna się na pasie wywłaszczenia kolejowego przy moście kolejowym, położonym w odległości 500 m na zachód od dworca kolejowe-

go Rokitno-Wołyńskie. Od słupa Nr. 1 granica biegnie starą granicą po linii prostej w kierunku północno - wschodnim 27°54' i oddziela grunty majątku Rokitno Lit. „C” na długości 1180,70 m do słupa Nr. 2; od słupa Nr. 2 do słupa Nr. 3 w kierunku południowo - wschodnim 62°42' na długości 137,65 m. Od słupa, oznaczonego numerem 3 granica biegnie wzdłuż pasa wywłaszczenia kolei, czyniąc trzy załamania: od słupa Nr. 3 do słupa Nr. 4 — w kierunku północno - zachodnim 2°50' na długości 154,75 m; od słupa Nr. 4 do słupa Nr. 5 w kierunku południowo-wschodnim 81°33' na długości 9,50 m; od słupa Nr. 5 do słupa Nr. 6 — w kierunku północno - wschodnim 3°57' na długości 79,30 m, ta ostatnia linia dochodzi do rzeki Rokitnianki. Dalej granica biegnie wzdłuż rzeki Rokitnianki, czyniąc dziesięć załamań: od słupa Nr. 6 do słupa Nr. 7 — w kierunku południowo - wschodnim 68°54' na długości 150,50 m; od słupa Nr. 7 do słupa Nr. 8 — w kierunku południowo-wschodnim 38°43' na długości 74,50 m; od słupa Nr. 8 do słupa Nr. 9 — w kierunku południowo-wschodnim 70°59' na długości 314,60 m; od słupa Nr. 9 do słupa Nr. 10 — w kierunku północno-wschodnim 84°57' na długości 122,05 m; od słupa Nr. 10 do słupa Nr. 11 — w kierunku południowo - wschodnim 36°22' na długości 202,70 m; od słupa Nr. 11 do słupa Nr. 12 — w kierunku południowo-wschodnim 61°16' na długości 351,30 m; od słupa Nr. 12 do słupa Nr. 13 — w kierunku południowo-zachodnim 21°30' na długości 116,70 m; od słupa Nr. 13 do słupa Nr. 14 — w kierunku południowo-wschodnim 17°20' na długości 165,15 m; od słupa Nr. 14 do słupa Nr. 15 — w kierunku południowo - wschodnim 7°13' na długości 127,88 m; od słupa Nr. 15 do słupa Nr. 16 — w kierunku południowo-wschodnim 31°58' na długości 400,30 m.

Dalej obwodnica biegnie granicą majątku Rokitno, tworząc załamania: od słupa Nr. 16 do słupa Nr. 17 — w kierunku południowo - zachodnim 51°51' na długości 79,75 m; od słupa Nr. 17 do słupa Nr. 18 — w kierunku południowo-zachodnim 46°15' na długości 100,60 m; od słupa Nr. 18 do słupa Nr. 19 — w kierunku południowo - wschodnim 6°13' na długości 129,85 m; od słupa Nr. 19 do słupa Nr. 20 — w kierunku południowo-wschodnim 14°28' na długości 41,60 m; od słupa Nr. 20 do słupa Nr. 21 — w kierunku południowo - zachodnim 19°20' na długości 224,30 m; od słupa Nr. 21 do słupa Nr. 22 — w kierunku południowo-zachodnim 60°17' na długości 86,80 m; od słupa Nr. 22 do słupa Nr. 23 — w kierunku południowo - zachodnim 77°17' na długości 549,55 m i dochodzi do północno - wschodniej granicy gruntów Korpusu Ochrony Pogranicza; dalej obejmuje grunty K. O. P. liniami w kierunkach: od słupa Nr. 23 do słupa Nr. 24 — południowo-wschodnim 11°48' na długości 190,70 m; od słupa Nr. 24 do słupa Nr. 25 — południowo - wschodnim 19°56' na długości 24,90 m; od słupa Nr. 25 do słupa Nr. 26 — południowo - zachodnim 2°07' na długości 191,00 m; od słupa Nr. 26 do słupa Nr. 27 — południowo-zachodnim 76°58' na długości 220,90 m; od słupa Nr. 27 do słupa Nr. 28 — północno - zachodnim 13°25' na długości 119,75 m; od słupa Nr. 28 do słupa Nr. 29 — południowo-zachodnim 77°13' na długości 142,25 m; od słupa Nr. 29 do słupa Nr. 30 — północno-zachodnim 13°09' na długości 279,35 m, dochodząc do północno-zachodniego rogu posesji K. O. P.; dalej grani-

ca miasta biegnie; od słupa Nr. 30 do słupa Nr. 31 — w kierunku południowo - zachodnim 77°00' na długości 432,65 m; od słupa Nr. 31 do słupa Nr. 32 — w kierunku południowo-zachodnim 76°24' na długości 211,70 m; od słupa Nr. 32 do słupa Nr. 33 — w kierunku północno - zachodnim 7°56' na długości 163,60 m; od słupa Nr. 33 do słupa Nr. 34 — w kierunku północno - zachodnim 13°49' na długości 223,70 m; od słupa Nr. 34 do słupa Nr. 35 — w kierunku północno - zachodnim 8°57' na długości 129,25 m; od słupa Nr. 35 do słupa Nr. 36 — w kierunku północno - zachodnim 8°09' na długości 289,30 m; od słupa Nr. 36 do słupa Nr. 37 — w kierunku północno - zachodnim 47°07' na długości 46,30 m; od słupa Nr. 37 do słupa Nr. 38 — w kierunku północno - zachodnim 29°09' na długości 132,65 m; od słupa Nr. 38 do słupa Nr. 39 — w kierunku północno - wschodnim 11°58' na długości 64,25 m; dochodząc do punktu wyjściowego Nr. 1.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1933 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

538.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 16 września 1933 r.

o zmianie granic miasta Dąbrowicy w powiecie sarnieńskim, województwie wołyńskim.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 92), w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1932 r. w sprawie zmiany właściwości niektórych władz w zakresie podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 895), zarządzam co następuje:

§ 1. Z gminy wiejskiej Dąbrowica w powiecie sarnieńskim, województwie wołyńskim, wyłącza się wieś Dąbrowica oraz część gruntów niezabudowanych o obszarze 267 ha 81 a 68 mtr kw i włącza się je do gminy miejskiej Dąbrowica w powiecie sarnieńskim, województwie wołyńskim.

Granica tak rozszerzonego miasta Dąbrowicy jest następująca:

Na południe — państwowa kolejka wąskotorowa, na zachodzie i północy — grunta orne poszczególnych właścicieli i pastwisk wspólnych, na wschodzie — rzeka Horyń i jej odnoga. Rozpoczynając od punktu przy moście kolejki wąskotorowej koło rzeki Horyń, granica biegnie wzdłuż toru kolejki w kierunku północno - zachodnim na długości 195,35 mtr i dochodzi do gruntów cerkiewnych parafji Dąbrowicy. Dalej granica biegnie miedzą, oddzielającą grunty cerkiewne od sadyb włościańskich w kierunku północno - wschodnim na długości 410,35 mtr i dochodzi do drogi polnej. Od tego punktu granica biegnie wzdłuż drogi w kierunku południowo-zachodnim na długości 94,50 mtr, skąd przez pola włościan wsi Dąbrowica w kierunku północno-zachodnim na długości 696,10 mtr i dochodzi do drogi polnej, od której granica biegnie wzdłuż zabudowań włościańskich w kierunku północno-wschodnim na długości 760,95 mtr i dochodzi do miedzy

Stefana Małofieja. Od tego punktu granica biegnie w kierunku północno-zachodnim na długości 250,50 mtr miedzą, dzielącą grunty Stefana Małofieja i Demiana Małofieja, pozostawiając te ostatnie poza granicą miasta, która to linja przecina drogę na Niweck i dochodzi do dróżki polnej. Dalej wzdłuż drogi polnej w kierunku północno - zachodnim na długości 279,40 mtr i dochodzi do sadyby Dudara Jana. Następnie miedzą wzdłuż parceli Dudara Jana w kierunku północno - wschodnim na długości 405,90 mtr, przecinając drogę na Moczuliszcze, przechodzi przez pastwiska wspólne i dochodzi do parceli Romana Hawryluka. Od tego punktu granica biegnie miedzą w kierunku południowo - wschodnim na długości 680,10 mtr, pozostawiając grunty Romana Hawryluka poza granicą miasta i dochodzi do sadyb włościańskich. Dalej wzdłuż miedzy ponad sadybami w kierunku północno-wschodnim na długości 938,00 mtr przecina wspólne pastwiska i dochodzi do drogi na Dukarowskie. Od tego punktu granica biegnie w kierunku północno-wschodnim na długości 675,00 mtr przecina grunty włościańskie i dochodzi do traktu na Luniniec. Dalej w kierunku południowo-wschodnim na długości 218,85 mtr wzdłuż miedzy, dzielącej parcelę Denisa Bełana i Jakóba Martyniczuka i dochodzi do odnogi rzeki Horyń. Od tego punktu granica biegnie wzdłuż odnogi rzeki Horyń, dalej — wzdłuż rzeki Horyń i dochodzi do początkowego punktu wyjściowego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1933 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

539.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 16 września 1933 r.

o zmianie granic miasta Włodzimierza w powiecie włodzimierskim, województwie wołyńskim.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 92), w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1932 r. w sprawie zmiany właściwości niektórych władz w zakresie podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 895), zarządzam co następuje:

§ 1. Z gminy wiejskiej Werba w powiecie włodzimierskim, województwie wołyńskim, wyłącza się miejscowości: wieś Szystów o obszarze 329,94 ha, folwark Zarzeczce (Nowozarzeczce) wraz z leśniczówką Długa Łoza o obszarze 691,23 ha, kol. Pomirki o obszarze 91,11 ha, kol. Handzaba o obszarze 25,13 ha, wieś Poniczów o obszarze 282,61 ha i folw. Poniczów o obszarze 56,48 ha — i włącza się do gminy miejskiej Włodzimierz w powiecie włodzimierskim, województwie wołyńskim.

Granica tak rozszerzonego miasta Włodzimierza jest następująca: rozpoczynając się na północno-zachodzie w punkcie, w którym strumyk Piwnik przecina drogę państwową Nr. 7 biegnie w kierunku północno - wschodnim po linii tegoż strumyka do punktu skrzyżowania wspomnianego strumyka z drogą wiodącą z Worczyna do Włodzimierza.